

182).² Ph. R.

¹ Tant Alart (*Bull. Soc. Agr. Sc.* x, 83) com Ponsich (*Top.*, 120) escriuen *Sansà*, mentre que la *Gran Enc. Cat.* (s.v.) tot indicant la forma tradicional *Sansà*, i la *Gran Geogr. Com. Cat.* (xv, 213-15) ⁵ adopten la grafia *Censà*, que està mancada de tradició i de fonament. — ² Els NLL toscans esmentats per Pieri (*Tip. Arno*, 182): *Senzano* (2) i *Sensano* (1) d'una banda, i *Sinciano* (2) de l'altra, deuen provenir respectivament de SENTIUS i SINCIVS (Schul-10 ze, *Zu lat. Eigenn.*, 288, 266).

Sandon, V. Sabdén

SANEJA

Poble de Cerdanya, 3 k. al NO. de Puigcerdà, a mig camí de Guils.

PRON.: *sənɛʒə* a Puigcerdà, 1920, Casac.; a. 1926 ²⁰ a Guils (Exc. 89); i en les enqs. de 1935 en tots els pobles circumdants.

MENCIONS ANT. 839, Acta C. SdUrg.: *Exenegia* (ed. PPujol, n.º 162); 908: «villa *Eisiniga*» (Alart, *Cart. Ross.*, 12); 1088: villa *Exeneia* (id. ib., 99); ²⁵ 1264: *Seneia* (Alart, *Priv.*, 203). Ponsich (*Top.*, 157) hi afegeix altres mencions de *Exenegia*, *-eia* els anys 1011, 1030, 1163 i S. XII. 1463: *Sanegia*; 1281: *Sanya*; 1632: *Seneia*.

Havent-hi *Exe-* constant amb *ʒ* fins a fi del S. XII, ³⁰ i la *S-* de la forma moderna només des de 1264, és clar que resulta d'una dissim. de palatalitat *ʒ-ʒ* > *s-ʒ* i de glutinació de la vocal inicial, confosa amb la preposició locativa *a*.

ETIM. Ja M-Lübke (*BDC* xi, 13 ss.), el va agrupar ³⁵ amb els compostos formats amb *-EGI* 'vessant' pel basc de Cerdanya (*Enveig*, *Osseja*, *Sareja*). Però com que en l'antic basc dial. dels Pirineus el mot general *etxe* 'casa' tenia la forma *eše*, ja arribàvem a la conclusió que havia de venir d'una forma *EŠE-N-EGI-A*, pròpia d'a- ⁴⁰ quest basc extrem-oriental, significat 'el vessant de la casa o cases' (*E.T.C.* i, 88 i 104). Ja Mz.Pi. havia demostrat que l'arag. ant. *Xavier*, *-erre*, i nav. *Xavier*, *Javier*, venien de *Eša-berri*, amb *ʒ*, 'casa nova'; i en els citats treballs meus establia jo que els noms bascos ⁴⁵ *Ix* de Cerdanya (antigament *Exi* (975-1095)) ve de *EŠE*, i el ribagorçà *Oveix* del bc. *OB-EŠE* 'la casa, la cabana, de la pleta'.

L'explicació de la *-N-* intercalada no era tan evident. Però hi ha una *-n-* que apareix sovint en compostos ⁵⁰ bascos, en condicions varies però ben comparables a les de *Eše-n-egi*. *Lekunberri* és un poble de Navarra agre. a Larraun, compost de *leku* 'lloc' i *berri* 'nou', també cognom *Lecumberri*; cogn. i NL *Ilumberri*, que ha donat, per afèresi, la forma cast. *Lumbier*; ⁵⁵ cognom *Zaldumbide* 'camí de cavalls' (cf. *Zaldibar*, i *Zaldebiralda*). Sembla que això està molt descabdellat especialment en els dial. de la Sule i de Baixa-Navarra pel que veig en la *Morfologia Vasca* d'Azkue (245.8 ss.). En lloc de *etxe-ko bat*, en suletí i a Amikuçe, ⁶⁰

diuen *etxe-n-go bat*; en lloc de *goiçe-argia*, diuen *goi-zan-ko argia*; però se'n troben casos també en Leizarraga, i en el biscaí de *Peru Abarka*.

Coses connexes explica Mitx. en *Fo. Li. Va.*, vol. iv. En Leizarraga: «*egu-n-go* egunerano: hasta el día de hoy» (*Act. Apost.*, 326.22); però *egu-ko* «*rhodier-nus*», a l'Aezkoa; al costat de *egu* (= *hodie*), hi ha «*orai-n* dembotá hunetan» «ahora, en este momento» en Leiz. (*Marc* v, 103.0), al costat de *orai-ko*, l'actual adj. dels parlars basc-francesos. I és perquè el suletí i roncalès *etxen* «a casa» valen el mateix que *etxe-ko* (cf. *etxe-ku-en* en Etchahun, que Haritschelhar tradueix «de mes parents»). Exs. que trec de l'art. de Mitxelen a *Homen. a Tovar*, 1972, 315-6. Veg també els ¹⁵ casos de *-n-* unitiva que hem vist supra, en l'ètimon de *Samalús* i el de *Semolué*.

A la Vall d'Aran tenim una resposta del nostre Saneja, amb la pèrdua normal gascona de la *-N-* intervocàlica: els prats de *Sijéza* en el te. d'Arties (pujant cap al Tuc de Salana) (exc. 197): pressuposa *šēēza*, car si fos *EŠE-EGI-A* sense la *-N-*, hauria donat **seza* o **šéza*.

Rebutgem sense vacillar altres etim. suggerides: els tempteigs de Guiter, ja descartats en *E.T.C.* i, 154, n. 1; de la tribu bereber (!) *sannağa* (Dubler, *Festschrift Jud.* 1943, 193); *Cinidius* NP en l'episcopologi de Vic: J. Segura (Certamen gironí de 1892, p. 37).

Sanet (Rbg.), V. Senet

SANET

Poble del Marq. de Dénia: junt amb *Negrals* forma un mun., uns 12 k. a l'OSO. de Dénia, a més de mig camí de Pego.

PRON.: *sanét*, oït en l'enq. que hi vaig fer l'any 1963. Amb 17 cases de moriscos, obedients a la «encomienda de Santiago» (Reglà, 118); i ja figura en el cens de 1563 amb 7 focs de moriscos, amb 8 el 1572 i 23 el 1603 (Lapeyre, p. 43). S.Siv. (sense donar prova d'una variant com *Zanata*, que cal pendre escèpticament) diu (p. 383) que Sanet havia estat ane- ⁵ x de Sagra; i després, del Ràfol d'Almúnia, i que, tenint només 8 cases de moriscos en temps del «Beato», quedà despoblada i fou repoblada en 1610.

ETIM. Cap relació amb el ribagorçà *Senet* (infra). És probable que sigui d'origen àrab: d'un NP derivat de l'arrel *snā* 'aguantar, prestar suport, pujar, revestir' («mons», «mimus» *RMa*, 120, 581): concretament *Sanād* que Hess (30b) documenta entre els Al-Qasim del Nedjd; també a Algèria *Senād* (*GGAig.*, 346b, 347a), si bé també es podria pensar en la variant *Sanād* citada a Aràbia per Huber, Hess etc. És també la que hem establert com base de *Benissanet* de l'Ebre (vol. II, 450) i potser la de *Sanata* (art. *Sanaüja*).

Sanfonts, V. *Centfonts* *Sangles*, *Sanglo*, V. *Sa-Sangnari*, V. *Sagnari* *Sangosta*, V. *Sa-Sangrà*, V.